Rav Huna said either money or מיטב

- רב הונא אמר או כסף או מיטב

OVERVIEW

תוספות stated that the מזיק can pay with either money or his choicest fields. תוספות will first discuss, what is the frame of reference of s'ב הונא statement. Secondly will cite various rulings in הלכה concerning payments of obligations.

- פירש הקונטרס ^{1} שבא לתרץ קראי דלעיל

רש"יי explained that רב הונא is coming to reconcile the verses that were mentioned earlier. One פסוק states that the payment has to be from מיטב and another אונא and earlier מיטב and earlier. One פסוק began his reconciliation of these two מיטב by stating that you may pay either סוק מיטב.

וצריך לומר שלא הספיק לסיים דבריו עד שהקשה לו

And it is necessary to maintain that רב הונא did not manage to conclude his remarks concerning the resolution of this contradiction³ when רב נהמן challenged him (on his initial remark). Subsequently רב הונא מיטב סרף is allowed only when there is no מיטב or בסף, and that resolves the contradiction.

תוספות offers a differing view:

ואית דגרסי אמר רב הונא וקאי אמתניתין דתניא במיטב הארץ - במיטב הארץ אמת וקאי אמתניתין דתניא (which indicates a new discussion), instead of רב הונא (which indicates that it is referencing a previous discussion). And משנה is referring to our משנה where it was taught that payment must be - במיטב הארץ

יאמר רב הונא דלאו דוקא מיטב אלא או כסף או מיטב - so ייד ruled that it is not necessary to pay only with מיטב, but rather payment may be made with either מיטב or מיטב.

הוספות is discussing now the הלכה ramifications of מיטב:

רבספר רב אלפס פירש דרב הונא בריה דרב יהושע ורב פפא דלעיל $[\mathfrak{g},\mathfrak{g}]$ - And the ר"ק explains (in his book) that ר"ה בריה דר"ר and ד"ה who were mentioned previously in the גמרא; they -

1

 $^{^{1}}$ ד"ה ר"ה אמר.

² דף ז_יא.

 $^{^3}$ The initial contradiction was whether מיטב is necessary or if שוה כסף is sufficient. רב הונא did not respond to this initially.

⁴ Seemingly this should be 'דתנן'.

פליגי אדרב הונא דהכא דאינהו סברי כל מילי מיטב הוא ואפילו סובין -

Argue against ה"ה here; for they maintain that all (movable) items are considered מיטב even bran -

ורב הונא סבר דלא הוי מיטב אלא או כסף או קרקע -

However רב הונא maintains that only money or land is considered מישב. According to רב הונא here, one may not pay with שוה כסף unless he has no פרף and no פרף.

ופסק כרב פפא וכרב הונא בריה דרב יהושע שהם בתראי -

And the מיטב are מטלטלין and ה"ד בדר"י (that all מטלטלין are מטלטלין and may be offered initially as payment [even if the מזיק has money or קרקע]), for they are the latter אמוראים. They lived after אמוראים.

תוספות offers a dissenting opinion to the רוספות:

ורבינו תם אין סובר כן דמפרש שיש ג' דינין -

However the $\[\]$ maintains differently, for he explains that there are three distinct rulings -

בנזקין או כסף או מיטב ואי לית ליה אפילו סובין -

By damages the מיטב must pay **either מיטב or מיטב** if he has them, and cannot pay with other מיטב **However if** the מיטב or מיטב, then he can pay **even** מיטב קרקע, and [even] מיטב קרקע with is category one; מיטב קרקע מיטב מרך מונקין מונקין מונקין מונקין מונקין מונקין.

ובעל חוב אי אית ליה זוזי לא מצי לסלקו אלא בזוזי -

And by a lender if the borrower has money, he cannot dislodge the lender unless he pays with money; even property (which is מיטב) is not acceptable (as opposed to נזקין) and certainly not מטלטן.

כדמוכח בהכותב (כתובות דף פו,א) גבי ההוא תולה מעותיו בנכרי הוה

As is evident in פרק הכותב concerning the one who was ascribing his money as belonging to a gentile ^{7} -

ראי לית ליה זוזי לא יאמר ליה זיל טרח וזבין ואייתי זוזי כדאמר התם -And if the borrower has no money, the lender cannot say to him, go bother and sell your assets and bring money, as the גמרא states there.

ילוקח שנמצא מקחו מקח טעות כמו כן דינו כדאמרינן לקמן בפרק הפרה (דף מו,ב ושם) - And a buyer, when it turned out that it was a nullified sale, his ruling is

-

⁵ Generally we rule like the latter אמראים for they were aware the various conflicting opinions and came to a decision

 $^{^6}$ This is where the מזיק argues with the רי"ף and maintains that the מזיק cannot initially pay with סובין.

⁷ In that אמרא, the לוה had money, but he claimed (falsely) it was not his, that it belonged to a בי"ד. Therefore בי"ד. Therefore מלוה with money. Otherwise (where there is no fraud), the ruling is as mentioned here in the text.

similar to a בע"ח as the גמרא states later in פרק הפרה; that the seller must pay with money if has it. This is category two; by a לוקח or a לוקח he can pay initially only with כסף, but he can pay with מטלטלין if he has no כסף.

ופועל אי לית ליה לבעל הבית זוזי אמר ליה זיל טרח וזבין ואייתי זוזי And a worker even if the employer has no money on hand, the worker can tell the employer, go bother and sell your assets and bring money to pay my wages -

כדמוכח בהבית והעלייה (בבא מציעא דף קיח,א) דאין יכול לומר לו טול מה שעשית בשכרך:
As is evident in פרק הבית והעלייה that the employer cannot say to the employee take whatever you made for your wages; but rather he must pay him in cash. This is category three; by a worker he can only pay with כסף, regardless.

SUMMARY

רב הונא statement is either in reference to the previous discussion of מיטב; or it is referencing our משנה.

The רי"ף maintains that one may initially pay שוה כסף for נזיקין.

The ר"ת (disagrees and) divides the payment obligation into three categories:

- A. For מיטב you may initially pay with either כסף or (even) מיטב; if not available then (only) also with שוה כסף.
- B. For בע"ח and a לוקח (in a מקח טעות scenario) payment must be with מיטב (and certainly not שוה כסף is not available, also (even) with שוה כסף (מיטב (מיטב).
- C. For a worker only with כסף; period!

THINKING IT OVER

Explain the reasons for the three distinctions of the ר"ת.